

Rozpustilá paní.

Karel Jonáš: Román ze současného života.

Nové jméno vyvolal Pančík a nový muž předstoupil k almaře — A ještě než se pořádně zastavil, už dozorce začal jej zpyčovat a jeho peněžní bohatství bezohlednými otázkami odhadovat. A pak přišel na řadu čtvrtý, pátý — Klárka vpravovala se do svého řádu.

XXX.

Jednoho večera sotva že Klára Floremova vzkouzla do postele a přitlačila rozesahanou hlavu k hubičce polštářů, roztrásla se hláholivým, zdravým smíchem. "Co se řešíte, Klárko?" zahulácel na ni mrzutý, ženský hlas z druhého kouta světnice, "máte snad hlad?" "Ba hlad a k tomu ještě sňub," burácela Klára a celé její tělo zvlánilo se novými záchvaty ztřeštěné veselosti.

"Hovoříte hloupě, tuze hloupě" — kárala jí sousedka, "mluvte přece s rozvahou!" "Prosím vás, začněte sama a já se už pak nechám, přece víte, že nejsem dost samostatná," zubil se výsměšně Floremová a ulehila obnaženou rukou na vetchou příkrývku — "A což —" rozhodla se najednou, "řeknu vám rovně, mně se chce dnes snát." "Snát? A to je divně! Snad jste vyhrála los? Nebo vás povolali za učitelku na syrafskou školu?" zahulácel kousavě z temného kouta.

"Skoro, skoro! Loušková, vy ubíjete svůj talent! Proč pak nehádáte lidem? Miliony byste si vydělala —" "Nehádejte, o sobě!" okřikla jí sousedka a pohnula se vrtivě na loži. "Povězte přece, co se stalo?" Floremová na okamžik se uklidnila. Oči její se přivýřily a obličej poněkud zvráždil. Ale najednou, jakoby nezkrotnou silou rozdrážděna, vybuchla znovu v divoký jástot a jala se klepat masitou dlaní do vřavé postraní.

Loušková se rozšklepila. "To už je k nemesezení," prosykla řidkými zuby a seskočila s postele. Oděna v bílou, šustivou košili chvátala po čvachtavých prknech nerovné podlahy přímo ke Kláře. "Zbláznila jste se?" volala táhle, upíraje krátkozraké oči na sousedčino lože — "Ještě ne," řehnila se Floremová a vztýčivši rychle hlavu přiklonila ji k malému oknu, jež sinavělo se v měsíčním světle nízko nad postelí. "Podívejte se na mne, že jsem dosud při smysolech," vybízelá kádřlivě Louškovou.

Sousedka rozškřtila rozpačité ramena a mlaskla několikrát na prázdno bezkrvými rty. "S vámi se co děje," prošetpla posléz a usedla na pelest. "Ne poznávám vás, vždyť celá hoříte," dodala soustrastně a nepohla jí za pravici. "Oh, nebojte se, jsem jen veselá, strašně veselá —" odušila Klárka a pohladila si vysoký krk, jenž v mihotavých paprscích zabíral perleťovým přívitem. "A pochopíte hned, proč jsem veselá, pochopíte. Dostala jsem nové místo." "Cože, vy echee odtud?" lekala se Loušková. "A tak brzy?" "Však jsem zde už dost zdivočila. Co by ze mne za nějaký čas bylo?" "Jen abyste neprohlopila. Jaké pak je to místo?" "Společně se stanu u paní Rosenbaumové." "To je židovka!" "Ne, Češka, křesťanka, ale její muž je žid."

"A jak jste k té službě přišla?" "Im, přišla! Milostpani mne k nim několikrát poslala s knihami! A Rosenbaumka se dala se mnou do řeči, vypyčovala se, proč jsem v Praze a odkud jsem — a tak mně nabídla službu —" "Tuf podivně! Tak najednou!" namítala neslyšlivě Loušková. "Nu, víte, ono to má ještě jinou příčinu —" ozvala se za chvíli jaksi váhavě Floremová — "tady, v Praze, říje jistě paní Golčová se jmenuje, a ta je od nás. O té jsem musela vpravovat Rosenbaumce, co je zaš, jaká byla za svéhohna —" "A co jste řikala?" "Nu, že je ze správného rodu, že pomáhala otci štipat polena a že

ná osobnost! Má vztek na prostofetku vdovu a u ní ráda vše, čím by jí pověst podlehla. Jakmile dostane naše informace, poběhne rovnou ke Skýslovým. Ostatně společně se na mne —" "Nu, spolehám. Ale pamatujte, mé jméno musí při tom zůstat čisté!" "Jako vždy!" prohlásil suše Rosenbaum. "A směneční obchody na chvíli zarazíme!" doložil advokát po chvíli. "Mám stále strach, že je mi kdosi v patách —" "Ani s mladým Postlem tu vše nedokonečme?" tázal se a namítavým přízvukem agent. "S tím ještě ano! Pak však dost, na dlouhou dobu dost!" "Ale teď už, prosím, abyste odešel, pane chče, čekám právě Postla a nebylo by jistě moudré, kdybyste se tu setkali —" vyběhl doktor Rosenbaum, dívaje se na zlaté hodinky. "Máte pravdu, máte pravdu!" přisvědčoval chvatně Pratschka a pozdravil letmo, utíkal z pokoje. Agent zíral za ním pohrdavě. Pak vztýčil hlavu a postavil se k oknu, z něhož byla vyhlídka na přistaviště. U břehu kotvilo pět břichatých nákladních lodí, do jejichž objemných útrob nakládali surový eukr a zlatozluttý ječmen. Na vodě bylo mrtvo. Jen starý bagr, čerpaljel z říčního dna nanesený písek, těžce vzral a oddechoval a kdosi v dál, zavaleň husty mi kotouči mlhy, ozýval se pronikavý hvizd osobního parníku.

Po náběžích chodil jakýsi výrostek v pruhované kazačce a kroutil si knírky. Náhle zastavil se u kovovské, nehybné jeřábu a začal zpívat vysokým hlasem: Rozpustilá paní 3. Když páni na mne zavolaj, na řeku rychle spěhám, botky si vezmu do ložky, svědomí domu nechám — "Pakáž!" zamumlal agent za oknem, jakoby měl na výrostka zlost, že si může v této chvíli vůbec zpívat. "Holku si vezmu sebou", opakoval bezděčně po něm. "Avšak my také", zabubil se najednou a odstoupil od okna, otevřel dveře a zvolal: "Ženo!"

XXXII. Do pokoje vešla zavalitá, šedovlasá osůbka, oblečená v dlouhý, pestří župan. Zdravé a domud hezké její tváře byly svěže červené a oči její měly lesk skoro až divě. "Řekla jsi už Kláře, aby se uchystala?" ptal se jí agent a přivěšiv se na ženu zadíval. "Řekla! Jen že nevím, jestli s tím Postlem půjde!" "Proč by nešla? Což pak je tak upepavá?" "Nu, upepavá zrovna ne, mezi krvavými romány se důkladně ošťáčila, jen že s cizím člověkem do cizího hotelu —" "Ale tak jí domluv, že musí přece něco užít, dokud je mladá!" přerušil ženu Rosenbaum. "Však ty to dovedeš. Běž o obchod, třeba hodně s Postlem zaklepat. Beztoho má jeho tatík peněz, že se v nich až dusí. Přece nenecháme starého šlovčka tak bídně zahynout —" "To nenecháme," zachyčtila se panička, "trochu mu to zlato uvolíme. Však já už Kláře vymastím rozum!" doložila s pepičkým přízvukem. Ale ještě než popošla ke dveřím, ozvalo se hluché zaklepaní a do vnitř vrazil mladý Postl. Byl uhrát a dýchal těžce rozovřenými štíty. "Už jsem myslel, že vás nenechám doma!" hučel a otíral si pot na čele. Panička mezi tím obratně se vytřátila ven a Rosenbaum nabídl hostu houpači židli. "Och, och, ty vaše schody mně dnaly!" vzdychal Postl, usedaje. "A což, máte už pro mne sýkor, ku?" "Mám!" přikývl agent. "A jakou?" "Jen aby byla!" poznamenal mladík a protáhl suché své nohy, opatřené vysokými jezdeckými kamašeni. "A kam jí zavést?" "Na Žitkov! Přijdu tam za vámi —", tše Rosenbaum, jakoby se bál, že za dvěma někdo poslouchá. "Jen aby pak žně všechno nevyžvatlalo, to víte." "Zalépíme jí stovkou jazyk," sňuboval Postl. "A což ty koně?" "Jaké!" divil se nevinně agent. "Co jste mi prodal. Vždy jsem je dosud ani neviděl —!" "Ach ty! Co byste s nimi dě-

lal? Musel byste platit stáj, obsluhu, krmivo —" "Ale vždyť jsem vám na ně podepsal už směnku!" "Směnku?" opakoval Rosenbaum a čelo zamýšleně zvarhanil. "A jistě, jistě!" vyrazil za okamžik — "už se pamatuju! Však vám to vynadradim jinak! Vždyť mne znáte, že nejsem vydfiduch, dbám přece na čest. Či se snad bojíte —?" "Nač pak hned ty řeči?" ohláholil ho rychle mladík, "mezi přáteli se takto nemluví —! Povězte mi raději, jak se jmenuje ono sladké stvoření?" "Klárka!" "Už jsem kochal asi pět Klárek," chlubil se Postl — "jedna mi dokonce ukradla všechny prsteny!" "Ta naše here nanejvyšš ardee!" vyechechl agent. "A jestli pak jste objednal kočár?" "Stojí dole!" "Tak počkejte trochu, přivedu vám společnosti —" XXXIII. Krátce na to vrátil se Rosenbaum s Klárkou. Děve neslo se prázdné a záblesky světla očima. Postl zůstal sedět a přivřel jen zrakové víčka. "Roztomilá kočička!" pronesl po chvíli mazlivě — a kostnatou ruku mávl do prázdna. Klárka se ukličila a drze pohledla mu v oči. "Slečinka je veselá, to mám rád, tuze rád. Tak se trochu spolu projedeme —" "Ale vy vši počestnosti!" pravila směle, jak se tomu naučila ve skladiště. "Ale toť se ví, že v počestnosti!" smál se chraplavě mladík. "Vždyť já nekoušu, ani nekrábu." "Pan Postl je z výborné zdejší rodiny!" poznamenal agent vž-

Lee-Glass-Andreesen Hardware Comp.

prodávají v o velkém
Tlačné, vyráběné a lakované plechové nášaji. — Cínované plech, železný plech a kovové zboží. — Ostnatý drát, hřebíky, nožířské zboží, bielyky, střešné zbraně, náboje a sportovní zboží všeho druhu.
Omaha, Neb
6th & Harney St.

Hospodářské stroje

všech možných druhů možno u nás obdržeti za ceny tak mírné jako nikde jinde.
Máte-li v úmyslu koupiti nějaký hospodářský stroj, necht' už je to pluh, rádio, brány, plečka, kultivator, drtič hrud, sazečka, mléčná odstředivka, sbrabovačka, rozsevačka, mlýnek na obilí, lis na seno, drotilič, řezačka, šrotovák, žentour, lis na most nebo na vlna, líhen nebo větrník, nekupujte ničeho dříve, dokud jste si neprohledli náš velký katalog od stránky 359 až po 410. Na jmenovaných stránkách naleznete výběr všeho, co do oboru hospodářských a na každé farmě nutných strojů náleží. Můžeme se vykázáti celou řadou pochvalných dosvědčení od těch krajanů, kteří u nás ten neb onen stroj koupili. Přemlouvá poukázku dáváme s koupi každého stroje. Seznam našich premi naleznete na barevných stránkách našeho velkého katalogu. Jestliže ho posud nemáte, pište nám a my vám jej zašleme zdarma a vyplaceno. Pište ještě dnes na jediný český zastupitelský dům v Americe.
U. S. MAIL ORDER HOUSE, Marshall Boul. and 21st Street, CHICAGO, ILL.

BEZ ZDRAVÍ NENÍ BLAHA

The COLLINS NEW YORK MEDICAL INSTITUTE.

Hlavním správcem léčebného ústavu, existujícího již mnohá léta, je specialista, který má velkou zkušenost a sběhlou v léčeni rozmanitých chorob, hlavně ale v léčeni zastaralých chronických nemocí u mužů, žen a dětí. Tž dostává velký počet poděkovacích dopisů, od pacientů, uzdravených v různých částech Ameriky. Tž vyzývá tudíž všechny trpící lidi, jež jiní lékaři vyléčiti nemohli, aby se obrátili na něho. Kdo to učiní, obdrží náležitě léky a list s ponaučením, jak mají jich užívati a co činiti, aby si zachránili zdraví. Zároveň bude jim vše vysvětleno v jejich mateřské řeči ohledně choroby jejich. Abychom ukázali trpícím, jak uzdravení pacienti děkují ústavu za poskytnutou jim pomoc, uveřejňujeme tu několik dopisů.

Měl natvrdlá játra, pokažený žaludek a zácpu.
Ctěný pane lékaři! Oznamuji Vám, že co tkne se mé choroby, ta už je pryč a já se cítím velmi dobře. Za odstranění mé povážlivé nemoci mohu děkovati jen Vám a Vaším dobrým lékům. Proto Vám ještě jednou děkuji a zůstávám s úctou,
Peter Handreich, 2917 E. 50th Str. Cleveland, Ohio.

Nemoc ledvin a měchýře.
Milý pane doktore! Uvědomuji Vás, že cítím se úplně zdravě po Vašich léčích, necítím žádnou bolest v žaludku, chuť k jídlu mám dobrou a jsem se vším spokojena. Hlubokou Vaši vědu a znalost v léčeni těžkých nemocí odpořučuji všem známým Slovankám. Znamenám se s hlubokou úctou
Anna Hrdlička, Box 4, Route 1. Lidgerwood, Neb.

Nemoc ledvin a měchýře.

Milý pane doktore! Oznamuji Vám, že jsem léky obdržela a využívala a že mne nadobro uzdravily. Já jsem trpěla velkou bolestí a nyní už se cítím zdravě. Děkuji Vám mnohokrát za vyléčení. S přátelskou úctou
Johanna Kubik, R. F. D. No. 2, Inkster, Mich.

Vešlečný pane doktore!
Vyléčil se z plicní nemoci.
V prvním dopisu popsal jsem svoji nemoc a podotknul jsem, že lékaři kteří mne léčili, tekli mi, že mám suchotiny. Obrátil jsem se k Vám o pomoc a nyní píšu o účinku Vašich léků. Nemohu psáti jinak, než chválou. Od té doby, co jich užívám, chuťná mi dobře jíst, kašel přestal a v prsou cítím úlevu a žádná bolest. Vděčnosti vázán, dovoluji, abyste dopis tento uveřejnili v novinách, aby krajane věděli, kam mají se obrátiť o pomoc.
S úctou
Jno. Homola, R. F. D. 5, Bryan, Tex.

Kdo se hlásite k léčeni do tohoto ústavu, pište jen ve své řeči české, kterou nejlépe znáte, a dakladně popište celý stav vaší choroby hlavně co vás bolí, kde a jak vás to bolí, a jiné příznaky nemoce.

Všechny dopisy adresujte:
COLLINS N. Y. MEDICAL INSTITUTE
Dr. R. Mielke Medical Director.
140. West 34th Str., NEW YORK.
Poradni hodiny: od 10 do 3 každý den, od 10 do 1 hodiny v neděli.